

[Viggo Hauch.]

rettet forespørgslen, men det er så sandelig mere af rent principielle grunde, og derfor er jeg egentlig ked af, at den højtærede finansminister næsten med forargelse i stemmen sagde, at jeg ikke skulle have draget visse politiske ting ind i min tale. Det tror jeg den højtærede minister tager fejl i. Når jeg har draget dem ind, er det jo, fordi jeg dermed giver udtryk for en ikke så lidt udbredt opfattelse i befolkningen.

Jeg fremhævede udtrykkelig i min tale, at det nære gensidige samarbejde mellem socialdemokratiet og fagbevægelsen har været til bedste for begge parter, og det er slet ikke dette samarbejde, jeg vil til livs, det er vildskuddene på dette samarbejde, og det tror jeg ikke vi behøver at skifte så forfærdelig mange flere ord om. Jeg indrømmer, at det ærede medlem hr. Helge Niensens betragtninger fik mig til at tænke mere på det, end den højtærede finansministers tale gjorde det, men efter at jeg har hørt den højtærede finansministers svar til os, og efter at jeg har lyttet til debatten her i dag, føler jeg mig fuldstændig overbevist om, at også denne lille uoverensstemmelse, som her til sidst kunne synes at komme imellem os, kan jævnes i allerbedste forståelse. Men det er da ganske klart, som der også er redegjort for af det ærede medlem hr. Haunstrup Clemmensen, at vi med interesse vil følge den højtærede ministers videre vej i denne sag.

Må jeg så sige, at det faldt også i god jord hos mig at høre det ærede medlem hr. Aage Fogh, både den rent principielle, forsigtige tilslutning, han gav vore synspunkter, og også det, han sagde om, at vi muligvis skulle se på hele opbygningen af arbejdsløshedsforsikringen, for vi ved jo godt, at det netop er samspillet mellem arbejdsløshedsforsikringen og fagforbundene og al det dér, som har givet en hel del af vanskelighederne, og jeg tror, jeg kan tilsige mit partis medvirken til at komme til et resultat. Vi har jo længe arbejdet for, at vi skulle have en

ændring, eventuelt en hele landet og alle lønmodtagere omfattende arbejdsløshedsforsikring — eller for vor skyld også gerne noget andet, hvis vi kan finde andre og bedre metoder til løsning af dette spørgsmål — og kan der ud af denne debat og det ærede medlem hr. Aage Foghs indslag i den komme en påvirkning, der kan bringe os i den retning, tror jeg, at debatten bl. a. af den grund ikke har været uden betydning.

Hvad angår opsplnitning, kan jeg sådan set godt forstå den højtærede finansministers betragtninger, men jeg vil gerne sige, at jeg — og det samme tror jeg gælder det konservative parti, for vi har skrevet det i den betænkning, som blev afgivet af ansættelsesudvalget — jeg tror ikke, vi vil være fremmede for den tanke at overlade de forhandlingsberettigede tjenestemandsoorganisationer forhandlingsretten for samtlige under staten beskæftigede arbejdere, det være sig tjenestemænd eller løst ansatte.

Ordføreren for forespørgerne (Haunstrup Clemmensen): Jeg vil blot ganske kort sige, at jeg ville have hilst det med meget stor glæde, om den højtærede ministers betæneligheder vedrørende opsplnitning på små områder var kommet til udtryk på forsvarsministeriets område, og jeg synes, det havde været lige så værdifuldt og naturligt, om man havde erkendt, at netop statsbanernes rutebilfolk udgør et ganske afgrænset overenskomstområde. Det kan ikke være ministeren ubekendt, at der findes en selvstændig overenskomst netop for disse medarbejdere. Der kunne man passende have taget hensyn til det klare flertal på disse områder.

Endelig vil jeg sige, at jeg har forstået det således, at der kun fra socialdemokratiets side her i salen virkelig er givet et forsvar for den højtærede minister for offentlige arbejders stillingtagen vedrørende rutebilejerne; det beder jeg den højtærede finansminister være meget opmærksom på.

Hermed sluttede forespørgslen.